

The Holy See

மரியாவின் களங்கமில்லா திருஇதயத்திற்கு அர்ப்பணிப்பு

ஓ மரியே, இறைவனின் அன்னையும், எம் அன்னையுமானவரே, இக்கொடூந்துன்ப நரேத்தில், நாங்கள் உம்மை நாடிவருகிறோம். நீர் எம் அன்னை. நீர் எம்மை அன்புகூர்கிறீர், எம்மை அறிந்திருக்கிறீர். நாங்கள் எங்கள் இதயத்தில் மறைத்து வதைத்திருப்பது எதுவும் உமக்கு மறைவாயில்லை. இரக்கத்தின் அன்னையே, பல நரேங்களில் நாங்கள் உமது கனிவாள்ள பராமரிப்பை அனுபவித்துள்ளோம். உமது பிரசன்னம் எமக்கு அமரத்தியைக் கொணர்கின்றது. ஏனெனில் நீர் எப்போதும் எம்மை அமரத்தியின் இளவரசராம் இயசோவிடம் வழிநடத்திச் செல்கின்றீர்.

ஆயினும் நாங்கள் அமரத்தியின் பாதையை இழந்து நிற்கிறோம். கடந்த நூற்றாண்டின் கொடூந்துயரங்களிலிருந்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்களை, உலகப் போர்களில் உயிரிழந்த இலட்சக்கணக்கான மக்களின் தியாகத்தை நாங்கள் மறந்துவிட்டோம். நாட்களின் ஓரே கழும்மாக நாங்கள் மறக்கொண்ட அர்ப்பணங்களை புறக்கணித்துவிட்டோம். மக்களின் அமரத்திக்கான கனவாகள், மற்றும், இளையோரின் நம்பிக்கைகளுக்குத் துரோகம் செய்துவருகிறோம். பரோசனையால் நோயாளிகளாக மாறிவிட்டோம். தசேய நலன்களுக்குள் எம்மை மூடக்கிவதைத்துள்ளோம். புறக்கணிப்பு மற்றும், தன்னலத்தால் மூடங்கிக்கிடக்க எம்மையே அனுமதித்துள்ளோம். எம் அயலவர், மற்றும், பொதுவான இல்லமாகிய இப்பொமியின் பாதுகாவலர்கள் என்பதை மறந்து, கடவுளை மறக்கவும், எம் தவறுகளோடு வாழவும், பகமையைப் பேணிவளர்க்கவும், மனித வாழ்வை அழிக்கவும் ஆயுதங்களைச் சமீக்கவும் நாங்கள் விரும்புகிறோம். இப்பொமியின் தோட்டத்தை போரால் நாசமாக்குகிறோம். சகோதரர், சகோதரிகளாக வாழவணேடும் என்று விரும்புகின்ற இறைத்தந்தையின் இதயத்தைப் பாவத்தால் காயப்படுத்தியுள்ளோம். ஒவ்வொருவரும் தன்னைத் தவிர மற்ற எல்லாரையும் புறக்கணிப்பவர்களாக மாறிவிட்டோம். ஆண்டவரே, எம்மை மன்னித்தருளும்! என வடிகத்தோடு கூறுகிறோம்.

பாவத்தின் துயரில், எம் சோர்வு மற்றும் பலவீனத்தில், தீமை மற்றும் போர்க் கொடூமையின் பூதிரான நிலையில், கடவுள் எம்மைக் கைவிடவில்லை, அவர் எம்மை தொடர்ந்து அன்போடு நோக்குகிறார், எம்மை மன்னிக்கவும் எம்மைத் தூக்கிவிடவும் ஆவலாக இருக்கிறார் என்பதை, பூனித அன்னையே நீர் எமக்கு நினைவூட்டும். அன்னையே, கடவுளே உம்மை எமக்கு

அளித்தார். திருஅவனையும், மனித சமுதாயத்தின் புகலிடமாக உமது அமல இதயத்தில் எம்மை அவர் வதைத்தார். உமது விண்ணக நன்மைத்தனத்தில் நீர் எம்மோடும் இருக்கின்றீர். வரலாற்றின் வதேனையோடும் உம்மிடம் வரும்போதுகூட நீர் எம்மை உம் கனிவன்பால் வழிநடத்துகிறீர்.

எனவோ அன்னையோ, உம்மை நோக்கி மன்றாடுகிறோம். எமக்காக உம் இதயக் கதவதைத் தட்டிகிறோம். உம் அன்புப் பிள்ளைகளாகிய நாங்கள், எல்லா நரேங்களிலும் உம்மைச் சந்திப்பதற்கு ஒருபோதும் சோர்வடவைதில்லை. இருளான இந்நரேத்தில் எமக்கு உதவிசெய்தருளும், எமக்கு ஆறுதலளித்தருளும். நான் உங்கள் அன்னை அல்லவா, நான் இங்கே இருக்கவில்லையா என, எம் ஒவ்வொருவரிடமும் கூறும். எம் இதயங்களின் சிக்கல்கள் மற்றும், எம் காலத்தின் மூடிச்சுகளை அவிழ்த்துவிடுவது எவ்வாறு என்பது உமக்குத் தெரியும். அன்னையோ நீர், கூறிப்பாக இச்சோதனை காலத்தில் எம் வண்டெதற்களைப் பூறக்கணிக்கமாட்டீர், எமக்கு உதவிபுரிய வருவீர் என்பதில் நாங்கள் உறுதியாய் இருக்கிறோம்.

கலிலயோவின் கானாவில் இயசோவின் தலையீட்டுக்காக விரைந்து செயலாற்றி, அவர் உலகிற்கு மாதல் பூதுமையை ஆற்றச் செய்தீர். திருமண விழா சோகமாக மாறியபோது, “திராட்சை இரசம் தீர்ந்துவிட்டது” (யோவா.2:3) என்று நீர் அவரிடம் கூறினீர். ஓ அன்னையோ, அதையோ மீண்டும் இறவைவிடம் கூறும். எனனில், இன்று நாங்கள் நம்பிக்கை என்ற திராட்சை இரசம் இல்லாமல் இருக்கின்றோம். மகிழ்ச்சி மறைந்துவிட்டது. வன்முறைகள் மற்றும் அழிவை நடத்த திறமையுள்ளவர்களாக மாறிவிட்டோம். உமது அன்னைக்கூரிய தலையீடு எமக்கு அவசரமாகத் தவேப்பப்புகின்றது.

ஓ அன்னையோ, எம் மன்றாட்டுக்களை ஏற்றருளும்.

கடலின் விண்மீனோ, போர் என்ற பூயலின் சதேங்களுக்கு அனுமதிக்காதேயும்.

பூதிய உடன்படிக்கைப் பழையோ, ஒப்புவரவாத் திட்டங்கள் மற்றும் பாதகளை எம்மில் துண்டியருளும்

விண்ணகத்தின் மண்ணகமோ, கடவுளின் உடன்படிக்கையை உலகிற்குக் கொணரும்

பகமைத் தீயை அணைத்தருளும். பழிவாங்குதலைத் தணித்தருளும், மன்னிப்பைக் கற்றுத்தாரும்

போரிலிருந்து எம்மை விடுவித்தருளும், அணு ஆயுத அச்சுறுத்தலிலிருந்து உலகைக் காப்பாற்றும்.

சபெமாலையின் அரசியோ, சபெிக்கவும் அன்புகூரவும் உள்ள தவேயை எம்மில் தட்டியெழுப்பியருளும்

மனிதக் கூடும்பத்தின் அரசியோ, உடன்பிறந்த உணர்வுநிலையின் பாதையை மக்களுக்குக்

காட்டியருளும்.

அமதியின் அரசியலே, உலகாக்க அமதியைப் பெற்றுத்தாரும்.

ஓ அன்னையே, உம் கண்ணீர்கள், எம் கடின் இதயங்களை இளகச்செய்யும். நீர் எமக்காகச் சிந்திய கண்ணீர்கள், எம் பகமையால் வறண்டுபோயுள்ள இத்துன்ப பள்ளத்தாக்கை மலரச்செய்வனவாக. ஆயுதங்களின் சப்தம் அடங்காதவளே, உம் சபெம் அவற்றை அமதிப்படுத்தும். காண்டுகளின் தாக்குதலால் துன்புறும் மற்றும், இடங்களைவிட்டு வளையறோம் மக்களை, உம் தாய்மகைக்கூரிய கரங்களால் அரவணைத்தருளும். உம் தாய்க்கூரிய அரவணைப்பை, தங்கள் வீடுகள் மற்றும் நாட்டைவிட்டு கட்டாயமாக வளையறோம் மக்களுக்கு ஆறுதலாயிரப்பதாக. உமது தாயர் நிறைந்த இதயம், காயமடைந்தவர்கள் மற்றும், சமாதாயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களைப் பராமரிக்கவும், அவர்களுக்குக் கதவுகளைத் திறந்துவிடவும் நாங்கள் பரிவன்புடன் இருக்கச் செய்வதாக.

இறைவனின் புனித அன்னையே, நீர் சிலுவையடியில் நின்றபோது, உமக்கு அருகில் நின்ற சீடரைப் பார்த்து, இயசோ உம்மிடம் “அம்மா, இவரே உம் மகன்” (யோவா.19:26) என்றார். அவ்வாறு அவர் எம் ஒவ்வொருவரையும் உம்மிடம் ஒப்படைத்தார். பின்னர், சீடரிடமும், எம் ஒவ்வொருவரிடமும் அவர் “இவரே உம் தாய்” (வச. 27) என்றார். அன்னையே, இப்போது நாங்கள் உம்மை எம் வாழ்விலும் உலகிலும் வரவழைக்க விரும்புகிறோம். சோர்வடனையும் கலக்கமடனையும் இருக்கும் மனித சமாதாயம் உம்மோடு சிலுவையடியில் நிற்கின்றது. அது உம்மிடம் தன்னையே கையளிக்கவணேட்டும், உம் வழியாக கிறிஸ்துவிடம் தன்னையே அது அர்ப்பணிக்கவணேட்டும். உமது தாய் இதயம், உக்ரனிய மற்றும் இரஷ்ய மக்களுக்காகவும், போர், பசி, அநீதி மற்றும் கடுந்தாயர் ஆகியவற்றால் துன்புறும் அனைத்து மக்களுக்காகவும் துடிக்கின்றது. இவ்வளையில் உம்மை அன்போடு வணங்குகின்ற, உக்ரனிய மற்றும் இரஷ்ய மக்கள் உம்மிடம் வணேடுகின்றனர்.

எனவே இறைவனின் அன்னையே, நாங்கள் எம்மையும், திருஅவையையும் மனித சமாதாயம் அனைத்தையும், காறிப்பாக, இரஷ்யா மற்றும் உக்ரனே, உமது களங்கமற்ற அமல இதயத்திடம் ஒப்படைக்கின்றோம், அதற்கு அர்ப்பணிக்கின்றோம். நம்பிக்கை மற்றும் அன்போடு நாங்கள் ஆற்றும் இந்த எம் அர்ப்பணத்தை ஏற்றருளும். போரையே மடிவடையைச் செய்யும். உலகிற்கு அமதியை வழங்கும். உம் இதயத்திலிருந்து வடிபித்துச் சிதறும் 'ஆகட்டும்' என்பது, வரலாற்றின் கதவுகளை அமதியின் இளவரசருக்குத் திறக்கின்றது. உமது இதயத்தின் வழியாக அமதி வரும் என நம்புகிறோம். மூழு மனிதக் காடும்பத்தின் வருங்காலம், மக்களின் தவேகைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள், உலகின் ஏக்கங்கள், மற்றும் நம்பிக்கைகள் ஆகிய அனைத்தையும் அன்னையே உமக்கு அர்ப்பணிக்கின்றோம்.

உம் வழியாக இறை இரக்கம் இப்பொழுதின் மீது பொழியப்படுவதாக. அமதியின் இனிமையான துடிப்பு மீண்டும் எம் நாட்களைக் காறிப்பதாக. தாய் ஆவியார் இறங்கிவந்த ஆகட்டும் என்றாரைத்த பணை, நம் மத்தியில் கடவுளின் நல்லிணக்கத்தைக் கொண்டுவராக. அவர், நம் இதயங்களின் வறட்சியை அகற்றுவாராக. நம்பிக்கையின் வற்றாத ஊற்றே மரியே, நீர் மனித காலத்தை இயசோவிடம் கொண்டாந்தீர். எம்மை ஒன்றிப்பின் கவினனஞர்களாக ஆக்கியருளும்.

ஂம் பாதகைளில் நீர் நடந்து வருகின்றீர். அமதையின் பாதகைளில் ஂம்மவை வழிநடத்தும். ஆமனென்.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana